

Mesa General de Negociació, 14 març 2016

Tripijocs amb la Resolució del Parlament

Puigdemont i el seu govern menysprea ESADE i abraça Romanones

En la reunió de la Mesa General, el govern ha deixat palès que la Resolució del Parlament, que l'obliga a retornar la part no percebuda de la paga "extra" de l'any 2012 i a negociar de bona fe la reversió d'altres retallades, va ser votada pel grup parlamentari Junts pel Sí a contracor.

Primer, Funció Pública vol "negociar" punt a punt, és a dir, si no s'arriba a un acord amb el calendari de devolució de la part de paga "extra" del 2012, no està disposada a parlar de la resta de punts. Aquesta posició bloqueja tota la negociació, ja que, depenent de com es resoldrien els diferents punts, seria possible fer de més i de menys entre ells i arribar a un acord global. Això és el que ensenyen a ESADE com a tècnica de negociació, però sembla que van suspendre el màster

que tan car ens costa a tothom. O pitjor. Els agrada més la vella escola del "aquí mando yo".

Amb aquesta posició del govern, segurament no ens quedarà més remei que tornar al Parlament per expli-

car la baixa credibilitat del govern del Sr. Puigdemont i que els diferents grups parlamentaris prenguin nota de cara a les negociacions de les lleis que s'han de debatre.

Quina confiança podran tenir en un govern que incompleix les votacions del grup parlamentari que li dóna suport!

Els haurem d'explicar que el Sr. Puigdemont i els seus alts càrrecs són de la vella política. D'aquella d'en Romanones que deia "hagan las leyes y dejénme a mi los reglamentos".

Un govern amb un criteri: els de la Fira de Bellcaire

Respecte a la qüestió concreta del calendari de devolució del que falta de la paga “extra” del 2012, el govern va proposar el següent:

— 2016: 13%; — 2017: 26%; — 2018: 61%. (10/20/45 en la seva terminologia).

Amb aquesta posició, resulta evident que el gruix del que ens deuen el percebríem sis anys després del que tocava. I el què és més greu, condiona la recuperació de les pagues “extres” del 2013 i 2014 a... la tercera dècada d'aquest segle, per exemple. Quina barra!

Per arribar a un acord, tots els sindicats vam proposar una mesura de compromís, consistent a tenir un criteri validable i objectiu: que el percentatge a percebre l'any 2018 fos, com a màxim, igual al de l'any 2016. I si

el govern estava d'acord parlariem de percentatges.

Però el govern, en aquesta reunió no accepta criteris, ni l'agraden els principis, ni vol negociar. Únicament està disposat a mercadejar, com en els Encants, i ens presenta la seva darrera proposta:

— 2016: 20%; — 2017: 40%; —2018: 40%. (15/30/30 en la seva terminologia)

A veure, si al començament de la reunió ens van assegurar per activa i per passiva que la proposta que posaven sobre la taula (2016; 13%; 2017; 26% i

2018:61%) era el màxim on podien arribar degut a la situació financera de la Generalitat, com és possible que en una hora ja oferien altre repartiment del percentatge.

Davant aquesta actitud “trilera”, però sobretot intransigent i prepotent, per negar-se a acceptar una negociació digna del seu nom, incloent totes les qüestions pendents i avançar en paral·lel fins poder arribar a un acord general, el resultat va ser el que cercaven: bloqueig.

Davant aquesta situació de bloqueig, es va aixecar la reunió i ens vam convocar a una següent reunió pel dia 7 d'abril.

A més tenen la poca vergonya d'emetre una nota a Atri en què oblidant-se d'explicar la seva primera proposta i amagant que no volen negociar en conjunt, i per tant,

la raó principal del bloqueig, insinuen que són els bons de la pel·lícula, ja que no s'entén perquè no hem arribat a un acord.

Una pel·lícula amb talls, ja que és impossible d'entendre el salt entre el penúltim i l'últim paràgraf sense llegir l'explicació que donem aquí. Repetim, una vella política i una pel·lícula tallada.

Esperem tenir sort el mes d'abril i que ja hagin aprovat ESADE en cinquena convocatòria i s'obliden de tallar les velles pel·lícules de cel·luloide.

